
**Επανακατάθεση τεσσάρων καίριων τροπολογιών της
ΔΗΜΑΡ στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.**

Επανακατάθεση τροπολογιών της ΔΗΜΑΡ για το σύμφωνο συμβίωσης, την απόδοση της ελληνικής ιθαγένειας, την αξιοποίηση των δεσμευμένων καταθέσεων και την κατάργηση της αυτόφωρης διαδικασίας για οφειλές προς το Δημόσιο, στο αντιρατσιστικό νομοσχέδιο.

- Η ΔΗΜΑΡ κατέθεσε, για μια ακόμη φορά, τροπολογία σχετικά με τη σύσταση ενεχύρου, δηλαδή τη ρευστοποίηση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου δεσμευμένων καταθέσεων τραπεζικών λογαριασμών κατηγορουμένων ή υπόπτων για παράβαση του νόμου περί πόθεν έσχες, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, φοροδιαφυγή, λαθρεμπόριο κτλ, ώστε να εισρέουν άμεσα στο Δημόσιο Ταμείο τα «παγωμένα» στις Τράπεζες ποσά. Να σημειωθεί ότι ο υπουργός Δικαιοσύνης είχε δηλώσει στην ολομέλεια της Βουλής ότι η νομοθετική πρωτοβουλία της ΔΗΜΑΡ κινείται σε θετική κατεύθυνση και ότι επίκειται η κατάθεση σχετικής ρύθμισης μέσα στον Ιούνιο που πέρασε.
- Παράλληλα, κατατέθηκε τροπολογία προκειμένου να συμπεριληφθούν τα ομόφυλα ζευγάρια στο Σύμφωνο Συμβίωσης καθώς η μη συμμόρφωση της χώρας στην προηγούμενη απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, αφ' ενός μεν αποτελεί διάρρηξη του ισχύοντος ευρωπαϊκού θεσμικού πλαισίου, αφ' ετέρου δε κατατάσσει τους έλληνες πολίτες σε κατηγορία πολιτών μειωμένων δικαιωμάτων. Και τα δύο είναι μη αποδεκτά. Η ΔΗΜΑΡ, έχοντας καταθέσει σχετική τροπολογία από το 2013, καλεί την κυβέρνηση να συμμορφωθεί με τις δικαστικές αποφάσεις και να τροποποιήσει τον νόμο, παρέχοντας το

δικαίωμα για Σύμφωνο Συμβίωσης σε όλους τους πολίτες χωρίς διακρίσεις κοινωνικές, οικονομικές, φυλής ή φύλου.

- Επανακατατέθηκε η τροπολογία για την παροχή της ελληνικής ιθαγένειας η οποία αποβλέπει στο να προσαρμόσει τα άρθρα 1Α του υφιστάμενου νόμου 3838/10, στις παραδοχές και κρίση της υπ αριθ. 240 απόφασης της ολομέλειας του ΣτΕ. Η διατήρηση σε ισχύ της εγκυκλίου του Υπουργείου Εσωτερικών της 15^{ης} Νοεμβρίου 2012 «Αναστολή διαδικασίας απονομής ιθαγενείας κατά τα άρθρα 1Α και 24 του Ν. 3838/2010.» για ένα τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα έχει καταστήσει την Ελλάδα μοναδική χώρα χωρίς ισχύον κώδικα χορήγησης ιθαγένειας. Η ΔΗΜΑΡ προτείνει την άμεση υιοθέτηση της τροπολογίας η οποία αποτελεί και τυπική υποχρέωση της πολιτείας μετά την απόφαση του ΣτΕ. Η κατ' εξακολούθηση άρνηση παροχής την ιδιότητας του πολίτη σε μεγάλα τμήματα της κοινωνίας, σε ανθρώπους που έχουν επιδιώξει και έχουν επιτύχει την κοινωνική ενσωμάτωση, λαμβάνει πλέον τον χαρακτήρα συλλογικής απόρριψης και καθήλωσης μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού σε υποτελή θέση.
- Κατατέθηκε τέλος τροπολογία για την κατάργηση της αυτόφωρης διαδικασίας στην περίπτωση της μη καταβολής βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο, καθώς η εφαρμογή του νόμου έχει οδηγήσει σε πολυάριθμες συλλήψεις ιδιωτών οφειλετών του δημοσίου ή είναι εν δυνάμει υπό σύλληψη, χωρίς όμως να έχουν δόλο αφού υπάρχει αντικειμενική δυσκολία να αποπληρώσουν τις οφειλές τους.

Ακολουθούν τα κείμενα των τροπολογιών.

Για το Σύμφωνο Συμβίωσης:

Τροπολογία- Προσθήκη

στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α'139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)».

Αιτιολογική έκθεση

Το Σύμφωνο Συμβίωσης, αποτελεί μία σύμβαση που επιτρέπει την τυποποίηση των συντροφικών σχέσεων σύμφωνα με την αρχή ότι η Πολιτεία οφείλει να εξασφαλίζει στα μέλη της κοινωνίας, την απόλαυση των δικαιωμάτων τους με ιδιαίτερη έμφαση στην ισότητα και την αλληλεγγύη, χωρίς διακρίσεις κοινωνικές, οικονομικές, φυλής ή φύλου.

Οι εξαιρέσεις που εισάγει ο Ν. 3719/2008 για τα ομόφυλα ζευγάρια δεν μπορούν παρά να δημιουργήσουν πολίτες δεύτερης κατηγορίας καθώς δεν υπάρχει νομικό έρεισμα το οποίο να αποκλείει συντρόφους ίδιου φύλου από τη σύναψη συμφώνου συμβίωσης.

Η τάση εξάλλου που επικρατεί μεταξύ των κρατών μελών του Συμβουλίου της Ευρώπης, με εξαίρεση μόνο την Ελλάδα και τη Λιθουανία, είναι να θεσπίζουν νομοθεσία που αφορά ένα νέο σύστημα καταχωρημένης συμβίωσης ως εναλλακτική στο γάμο για άγαμα ζευγάρια, και να συμπεριλαμβάνουν τα ομόφυλα ζευγάρια στο πεδίο εφαρμογής τους. Επιπλέον, η τάση αυτή αντανακλά σε σχετικά κείμενα του Συμβουλίου της Ευρώπης, όπως στο Ψήφισμα 1728(2010) της Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης και την Σύσταση (2010) 5 της Επιτροπής Υπουργών. Αντίστοιχη είναι και η ερμηνεία που δίνεται στα άρθρα 7,9 και 21 του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σύμφωνα με πρόσφατη καταδικαστική απόφαση της Ελλάδας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ο υφιστάμενος νόμος έχει σχεδιαστεί πρώτα

και κύρια για να παρέχει νομική αναγνώριση σε μια μορφή συμβίωσης διαφορετική από το γάμο, που αναφέρεται ως “σύμφωνο συμβίωσης”. Θα έπρεπε λοιπόν να συμβάλει στην ωρίμανση της κοινωνίας, να αποτυπώνει το πνεύμα των διεθνών εξελίξεων και βέβαια να είναι συμβατό με την ελληνική και διεθνή νομοθεσία για την καταπολέμηση των διακρίσεων.

Το άρθρο 4 του Συντάγματος προβλέπει ότι όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι απέναντι στο νόμο, ενώ όπως έχει τονίσει και η Εθνική Επιτροπή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ο αποκλεισμός από το Σύμφωνο Ελεύθερης Συμβίωσης των ομόφυλων ζευγαριών αποτελεί δυσμενή διάκριση σε βάρος τους. Παράλληλα, ο σεξουαλικός προσανατολισμός έχει πλέον διεθνώς ρητά περιληφθεί στις απαγορευμένες διακρίσεις από την ισότητα και η ελληνική νομοθεσία τον έχει περιλάβει σε διάφορα νομοθετήματα πχ. Ν. 1414/1984, Ν.2910/2001, Ν. 33054/2005.

Κατόπιν των ανωτέρω θεωρούμε ότι το άρθρο 1 θα πρέπει να τροποποιηθεί ώστε οι οποιεσδήποτε διακρίσεις με βάση το φύλο να απαλειφθούν. Επιπλέον κρίνεται ότι οι προϋποθέσεις εγκυρότητας του συμφώνου συμβίωσης όπως περιλαμβάνονται στο άρθρο 2 είναι επαρκείς. Κατά συνέπεια, προτείνεται η κατάργηση του άρθρου 3, καθώς πρόκειται για πρωτοφανή κρατική παρέμβαση στη συμβατική ελευθερία, επιτρέποντας στον εισαγγελέα να ακυρώνει το σύμφωνο για λόγους «δημόσιας τάξης». Μια τέτοια προσέγγιση θεωρούμε ότι αντιβαίνει στο πνεύμα τόσο του νόμου όσο και στη φιλοσοφία της πρόσφατης απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Για το λόγο αυτό προτείνουμε τις εξής δύο τροποποιήσεις του Ν. 3719/2008

Τροποποίηση του άρθρου 1 του Ν. 3719/2008 ως εξής:

« Η συμφωνία δύο ενήλικων προσώπων με την οποία οργανώνουν τη συμβίωσή τους (σύμφωνο ελεύθερης συμβίωσης), καταρτίζεται αυτοπροσώπως με ειδικό συμβολαιογραφικό έγγραφο. Η ισχύς της συμφωνίας αρχίζει από την κατάθεση αντιγράφου του ειδικού συμβολαιογραφικού εγγράφου στον ληξιαρχο του τόπου

ορισθείσας κατοικίας τους, το οποίο και καταχωρείται σε ειδικό βιβλίο του Ληξιαρχείου»».

Κατάργηση του άρθρου 3 του Ν. 3719/2008

Οι προτείνοντες βουλευτές

Νίκος Τσούκαλης

Σπύρος Λυκούδης

Γιάννης Πανούσης

Για την ιθαγένεια:

Τροπολογία – Προθήκη

στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α΄139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)».

Αιτιολογική έκθεση

Στις 16 Μαρτίου του 2010 ψηφίστηκε, με ευρύτατη πλειοψηφία, ο νόμος 3838/2010 «Σύγχρονες διατάξεις για την Ελληνική Ιθαγένεια και την πολιτική συμμετοχή ομογενών και νομίμως διαμενόντων μεταναστών και άλλες ρυθμίσεις». Σκοπός του νόμου μεταξύ άλλων ήταν η τροποποίηση του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας ώστε να προβλεφθεί ρύθμιση για την απόκτηση ελληνικής ιθαγένειας από τα παιδιά μεταναστών που γεννιούνται στην Ελλάδα ή φοιτούν σε ελληνικό σχολείο.

Μετά από προσφυγή Έλληνα πολίτη στο Συμβούλιο της Επικρατείας ζητώντας την ακύρωση του ανωτέρω νόμου ως αντισυνταγματικού, το Δ΄ Τμήμα του ΣτΕ με την υπ' αριθμ. 350/2011 απόφαση, έκανε δεκτή την προσφυγή και παρέπεμψε την υπόθεση στην Ολομέλεια του Δικαστηρίου.

Η πλειοψηφία της Ολομέλειας του ΣτΕ, με την υπ' αριθμ. 460/2013 Απόφαση, έκρινε ότι προσκρούουν στο Σύνταγμα ορισμένες ρυθμίσεις του Ν. 3838/2010, κυρίως ως προς τις τυπικές και ουσιαστικές προϋποθέσεις απόδοσης ιθαγένειας με τη γέννηση ή τη φοίτηση. Τουναντίον δεν αμφισβητεί το δικαίωμα της πολιτείας για την απόδοση της Ελληνικής ιθαγένειας βάσει του δικαίου του εδάφους. Σύμφωνα με την Απόφαση 460/2013 του Συμβουλίου της Επικρατείας, « [...] *Συνεπεία των ανωτέρω παραδοχών, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο νομοθέτης, κατά τον καθορισμό των προϋποθέσεων αποκτήσεως της ελληνικής ιθαγενείας από αλλοδαπούς, δύναται μεν, κατ' απόκλιση από την βασική αρχή του δικαίου της καταγωγής (ius sanguinis) ως αυτόματου τρόπου κτήσεως της ελληνικής ιθαγενείας, να προβλέψει τρόπους κτήσεως της ιθαγενείας βάσει της αρχής του δικαίου του εδάφους (ius soli) και περαιτέρω, να θεσπίζει για τις περιπτώσεις αυτές και τυπικά κριτήρια, όπως είναι η νόμιμη παραμονή στην χώρα και η διάρκεια αυτής, αλλά θα πρέπει να τα συνδυάζει και με ουσιαστικά κριτήρια, ούτως ώστε να τεκμηριώνεται ο γνήσιος δεσμός του αλλοδαπού προς την ελληνική κοινωνία, δηλαδή η ενσωμάτωσή του σε αυτήν υπό την ανωτέρω εκτεθείσα έννοια.*»

Η προτεινόμενη τροπολογία, αποβλέπει στο να προσαρμόσει τα άρθρα 1Α του υφιστάμενου νόμου 3838/10, στις παραδοχές και κρίση της υπ αριθμ. 240 απόφασης της ολομέλειας του ΣτΕ. Κατόπιν τούτου, με το άρθρο 1 προτείνεται η τροποποίηση του άρθρου 1Α του ΚΕΙ όπως τροποποιήθηκε από το Ν.3838/2010, κατά τρόπο σύμφωνο με την κρίση του Συμβουλίου της Επικρατείας, αυξάνοντας τις τυπικές και

ουσιαστικές προϋποθέσεις για την απόκτηση της ελληνικής ιθαγένειας λόγω γέννησης ή φοίτησης σε σχολείο στην Ελλάδα.

Ειδικότερα προτείνεται η τροποποίηση της παρ.1 του υφιστάμενου άρθρου 1Α, καθώς το κριτήριο της διαμονής των γονέων επί πενταετία, σύμφωνα με την ανωτέρω απόφαση του ΣτΕ, δεν τεκμηριώνει την ουσιαστική ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία, αφού δεν συνδυάζεται και με άλλα στοιχεία που θα προσέδιδαν στην διαμονή ουσιαστικά χαρακτηριστικά εντάξεως. Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνεται η επέκταση του χρόνου διαμονής στα επτά χρόνια ώστε να ικανοποιηθεί το αίτημα του ΣτΕ περί ουσιαστικής ένταξης. Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι σύμφωνα με δήλωση του Υπατου Αρμοστή του ΟΗΕ για τους πρόσφυγες (Ιαν.2010), η προϋπόθεση των πέντε χρόνων νόμιμης διαμονής των γονέων αποτελεί μέσο όρο για την Ευρώπη.

Στην παράγραφο 2 του άρθρου 1Α, σύμφωνα με την Απόφαση 460/2013, «ο νομοθέτης χρησιμοποιεί επίσης κριτήριο μη δυνάμενο να τεκμηριώσει την απαιτούμενη ουσιαστική ένταξη στην ελληνική κοινωνία του ανηλίκου τέκνου αλλοδαπών γονέων, αφού, μόνη η φοίτηση σε ελληνικό σχολείο, και μάλιστα μόνον επί μία εξαετία, δεν εγγυάται την επιζητούμενη ένταξη, δεδομένου ότι ο νόμος δεν αξιώνει και μία ουσιαστική σχέση των γονέων με τη χώρα, οι οποίοι γονείς είναι αρμόδιοι να αποφασίσουν για την απόκτηση ή μη της ιθαγένειας από το ανήλικο τέκνο τους. Εξ άλλου, η χρονική διάρκεια της εκπαίδευσης υπολείπεται και της εννεαετούς φοιτήσεως που απαιτεί υποχρεωτικώς το Σύνταγμα (άρθρο 16 παρ.3) για τα παιδιά των Ελλήνων, [...]Εξομάλυνση των διαφορών αυτών και άρα εγγυημένο βαθμό εντάξεως θα πιστοποιούσε, κατ' αρχήν, η επιτυχής φοίτηση των αλλοδαπών σε όλο το φάσμα της δευτεροβαθμίου εκπαίδευσης με λήψη του αντιστοίχου τίτλου σπουδών.» Ανταποκρινόμενοι λοιπόν στη ανωτέρω απόφαση, προτείνουμε την τροποποίηση της εν λόγω παραγράφου ώστε να δίνεται η δυνατότητα απόκτησης ιθαγένειας είτε με εννέα έτη συνολικής φοίτησης είτε με έξι έτη σε συνδυασμό με λήψη του τίτλου σπουδών της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Τέλος, στην παράγραφο 6 του υφιστάμενου άρθρου 1Α ΚΕΙ, το ΣτΕ έκρινε ότι «ο νομοθέτης δεν

απαιτεί την συνεχή παραμονή του αλλοδαπού υπηκόου στη χώρα από το χρονικό σημείο της αποφοιτήσεώς του μέχρι το χρονικό σημείο υποβολής της δηλώσεως περί αποκτήσεως της ιθαγενείας (μεταξύ 18ου και 21ου έτους), με συνέπεια να είναι δυνατή η υπαγωγή στην περίπτωση αυτή και αλλοδαπών ενηλίκων, που έχουν, εν τω μεταξύ, μετά το πέρας της φοιτήσεώς τους, απομακρυνθεί από τη χώρα, και μάλιστα χωρίς να υποχρεώνονται από το νόμο σε δήλωση αποβολής της μέχρι τότε ιθαγενείας τους». Προς την κατεύθυνση αυτή, τροποποιείται η παρ. 6 ώστε να απαιτείται η νόμιμη και συνεχής διαμονή των αλλοδαπών υπηκόων μετά το πέρας της φοίτησης.

Με το άρθρο 2 προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις προκειμένου να αποφευχθούν καταστάσεις παραβίασης της χρηστής διοίκησης αλλά και δυσεπίλυτα κοινωνικά προβλήματα. Η μετάβαση στο νέο νομικό πλαίσιο κτήσης ιθαγένειας λόγω γέννησης ή φοίτησης πρέπει να περιλαμβάνει ρυθμίσεις για την τύχη όσων διαδικασιών εφαρμογής του προηγούμενου νομικού πλαισίου είχαν ήδη ξεκινήσει. Το ζήτημα δεν αφορά τις αιτήσεις κτήσης ιθαγένειας που ολοκληρώθηκαν με εγγραφή στο δημοτολόγιο, καθώς υπέρ αυτών των εγγραφών συντρέχουν το τεκμήριο της νομιμότητας λόγω παρέλευσης των προθεσμιών δικαστικής ακύρωσης, το τεκμήριο ιθαγένειας κατ' άρθρο 27 παρ. 2 ΚΕΙ αλλά και η συνταγματική απαγόρευση αφαίρεσης ιθαγένειας.

Για τις λοιπές περιπτώσεις ορίζεται ως σημείο τομής της διαδικασίας βάσει του οποίου οι εκκρεμείς αιτήσεις θα καταπέσουν στο νέο καθεστώς, η πράξη του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης σύμφωνα με τις παρ. 5 και 6 του άρθρου 1Α. Οι προ αυτού του σημείου καταλαμβανόμενες αιτήσεις θα παραμείνουν ανενεργές μέχρις ότου πληρωθούν οι προϋποθέσεις εξέτασής τους υπό το νέο καθεστώς. Οι προθεσμίες εξέτασης θα αρχίσουν να υπολογίζονται εκ νέου μετά την πλήρωση των νέων προϋποθέσεων, ενώ για τις λοιπές αναγκαίες διαδικαστικές ρυθμίσεις προβλέπεται εξουσιοδοτική διάταξη. Αντίθετα, τυχόν υπολειπόμενες ενέργειες μετά από αυτό το σημείο, δηλαδή, δημοσίευση στο ΦΕΚ, ορκωμοσία και εγγραφή στο μητρώο αρρένων και το δημοτολόγιο, δεν αποτελούν πλέον ουσιαστική εφαρμογή

του προϊσχύοντος νομικού πλαισίου παρά μόνον απλή και υποχρεωτική εκτέλεση ήδη τετελεσμένων πράξεων απόδοσης ιθαγένειας. Η μνεία της εκτέλεσης αυτής στις μεταβατικές διατάξεις κρίνεται χρήσιμη προκειμένου να διαλυθεί κάθε ενδεχόμενο αμηχανίας των αρμόδιων υπηρεσιών ως προς την τύχη όσων σχετικών ενεργειών είχαν ανασταλεί από το Νοέμβριο 2012. Τέλος, για λόγους χρηστής διοίκησης, στην ίδια μεταβατική ρύθμιση πρέπει να υπαχθούν και όσες πράξεις Γενικών Γραμματέων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων είχαν μεν εκδοθεί, δημοσιευθεί και εκτελεστεί υπό το προϊσχύον καθεστώς, πλην όμως εκκρεμεί αίτηση διόρθωσής τους ως προς εγγραφές ονοματεπωνύμων ή άλλων στοιχείων αστικής κατάστασης στις οποίες έχει διαπιστωθεί σφάλμα της ίδιας της διοίκησης.

Κατόπιν των ανωτέρω, κι επειδή το να αρνείσαι να παρέχεις την ιδιότητα του πολίτη σε μεγάλα τμήματα της κοινωνίας, σε ανθρώπους που έχουν επιδιώξει και έχουν επιτύχει την κοινωνική ενσωμάτωση, λαμβάνει πλέον τον χαρακτήρα συλλογικής απόρριψης και καθήλωσης μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού σε υποτελή θέση, προτείνουμε τις εξής τροποποιήσεις προσθήκες στο νομοσχέδιο «Δίκαιη ικανοποίηση λόγω υπέρβασης της εύλογης διάρκειας της δίκης, στα πολιτικά και ποινικά δικαστήρια και στο Ελεγκτικό Συνέδριο»:

Άρθρο

Άρθρο 1: Τροποποίηση του άρθρου 1Α του Ν. 3838/2010

«1α. Με δήλωση και αίτηση, λόγω γέννησης ή φοίτησης σε σχολείο στην Ελλάδα

Άρθρο 1Α

1. Τέκνο αλλοδαπών που γεννιέται και συνεχίζει να ζει στην Ελλάδα από γονείς που διαμένουν μόνιμα και νόμιμα και οι δυο στη Χώρα **επί επτά τουλάχιστον συνεχή έτη**, αποκτά από τη γέννηση του την Ελληνική Ιθαγένεια, εφόσον οι γονείς του υποβάλουν κοινή σχετική δήλωση και αίτηση εγγραφής του τέκνου στο δημοτολόγιο του δήμου της μόνιμης κατοικίας του. Αν το τέκνο γεννήθηκε πριν τη συμπλήρωση **της επταετούς νόμιμης διαμονής** και από τους δύο γονείς στη Χώρα, η κοινή δήλωση και αίτηση εγγραφής υποβάλλεται με την παρέλευση της οκταετούς συνεχούς νόμιμης διαμονής και του δεύτερου γονέα, το δε τέκνο αποκτά την Ελληνική Ιθαγένεια από την υποβολή τους.

2. Τέκνο αλλοδαπών που κατοικεί μόνιμα και νόμιμα στην Ελλάδα αποκτά ελληνική ιθαγένεια λόγω φοίτησης σε ελληνικό σχολείο στην Ελλάδα με κοινή δήλωση και αίτηση εγγραφής στο δημοτολόγιο του δήμου μόνιμης κατοικίας του που υποβάλλουν οι γονείς του, **εφόσον έχει ολοκληρώσει επιτυχώς την παρακολούθηση είτε εννέα τάξεων ελληνικού σχολείου στην Ελλάδα είτε έξι τουλάχιστον τάξεων και έχει τίτλο αποφοίτησης της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης από ελληνικό σχολείο στην Ελλάδα**. Η ιθαγένεια αποκτάται από την υποβολή της σχετικής δήλωσης και αίτησης.

3. Η Ελληνική Ιθαγένεια αποκτάται από τέκνα αλλοδαπών με δήλωση των γονέων τους, σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου, μόνον εφόσον και οι δύο γονείς τους διαμένουν νομίμως στην Ελλάδα δυνάμει σχετικού νόμιμου τίτλου σε ισχύ και ο ένας τουλάχιστον εξ αυτών διαθέτει:

α) άδεια επί μακρόν διαμένοντος, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του π.δ. 150/2006 (ΦΕΚ 160 Α') ή άδεια διαμονής που προβλέπεται στην παρ. 7 του άρθρου 40 του Ν. 3731/2008 (ΦΕΚ 263 Α'), όπως ισχύει,

β) άδεια διαμονής αόριστης διάρκειας ή δεκαετούς διάρκειας σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 2910/2001 (ΦΕΚ 91^{Α'}) και της παραγράφου 2 του άρθρου 91 του Ν.3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α') όπως ισχύει,

γ) έγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής πολίτη της ΕΕ με βάση τις διατάξεις του π.δ. 106/2007 (ΦΕΚ 135 Α'),

δ) τίτλο διαμονής αναγνωρισμένου πολιτικού πρόσφυγα ή καθεστώς επικουρικής προστασίας σύμφωνα με τις διατάξεις των προεδρικών διαταγμάτων 61/1999 (ΦΕΚ 63^{Α'}) , 96/2008 (ΦΕΚ 152^{Α'}) και 114/2010 (ΦΕΚ 195 Α') όπως ισχύουν,

ε) δελτίο ή άλλον τίτλο διαμονής ομογενούς

4. Τη δήλωση και αίτηση των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου μπορεί να υποβάλει στην περίπτωση τέκνου μονογονεϊκής οικογένειας ή τέκνου δικαιούχου διεθνούς προστασίας (αναγνωρισμένου πρόσφυγα, προσώπου που έχει υπαχθεί σε καθεστώς επικουρικής προστασίας ή ανιθαγενούς), ο τυχόν εναπομείνας γονέας ή αυτός στον οποίο έχει ανατεθεί η γονική μέριμνα του ανηλίκου ή ασκεί αυτήν εν τοις πράγμασι κατ' αποκλειστικότητα, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπο του οι λοιπές σχετικές προϋποθέσεις. Σε περιπτώσεις ασυνόδευτων ανηλίκων στους οποίους έχει χορηγηθεί καθεστώς διεθνούς προστασίας τη δήλωση και αίτηση υποβάλλει ο επίτροπος ή ο εκπρόσωπος του ανηλίκου που έχει ορισθεί σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 30 του π.δ.

906/2008 (ΦΕΚ 152 Α).

5. Πριν τη διενέργεια της εγγραφής στο δημοτολόγιο ο δήμος αποστέλλει αμέσως αντίγραφα των δικαιολογητικών που προσκομίστηκαν για διασταύρωση με τα στοιχεία που τηρούνται στις αρμόδιες υπηρεσίες, που παρέχουν τη σχετική επιβεβαίωση. Με την επιβεβαίωση των σχετικών στοιχείων, ο δήμος, μέσα σε δεκαπέντε ημέρες, αποστέλλει την αίτηση και τα συνοδευτικά δικαιολογητικά στις αρμόδιες υπηρεσίες της οικείας Περιφέρειας. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας, μέσα σε δύο μήνες από την παραλαβή του φακέλου, με πράξη του, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως εντέλλεται τον οικείο δήμο να εγγράψει το τέκνο των δηλούντων στο δημοτολόγιο του. Η εγγραφή στο δημοτολόγιο διενεργείται μέσα σε έξι μήνες από την υποβολή της δήλωσης και αίτησης.

6. Εφόσον η δήλωση και αίτηση εγγραφής στο δημοτολόγιο, που προβλέπεται στις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, δεν υποβλήθηκε από κοινού από τους γονείς μέχρι την ενηλικίωση του, το τέκνο που εξακολουθεί να διαμένει νόμιμα και μόνιμα στην Ελλάδα με σχετικό τίτλο σε ισχύ αποκτά την Ελληνική Ιθαγένεια με δήλωση και αίτηση εγγραφής στο δημοτολόγιο, που το ίδιο δικαιούται να υποβάλει στον δήμο **όπου κατοικεί νόμιμα και μόνιμα δυνάμει σχετικού νόμιμου τίτλου σε ισχύ**, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών ετών από την συμπλήρωση του 18ου έτους της ηλικίας του. Η αίτηση απορρίπτεται αν συντρέχει ποινικό κώλυμα, κατά την περίπτωση β` της παραγράφου 1 του άρθρου 5 ή λόγοι δημόσιας ή εθνικής ασφάλειας, κατά το άρθρο 5B. Η διερεύνηση της συνδρομής των αρνητικών προϋποθέσεων του προηγούμενου εδαφίου διενεργείται με ανάλογη εφαρμογή της προβλεπόμενης στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 διαδικασίας και εντός προθεσμίας έξι μηνών. Η σχετική διαδικασία και προθεσμίες αναστέλλονται σύμφωνα με τη διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 31. Η απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας εκδίδεται εντός έτους από την υποβολή της δήλωσης και αίτησης. Η Ελληνική Ιθαγένεια αποκτάται στην περίπτωση αυτή από την υποβολή της δήλωσης και αίτησης.

7. Δεν συνιστούν κατά την έννοια του παρόντος νόμου τίτλο νόμιμης διαμονής δελτία, βεβαιώσεις υποβολής δικαιολογητικών ή άλλα έγγραφα που επιτρέπουν την προσωρινή διαμονή του κατόχου τους μέχρι την κρίση αιτήματος του από την αρμόδια διοικητική ή δικαστική αρχή ή την ολοκλήρωση εκκρεμούς διοικητικής διαδικασίας που τους αφορά. Την κατοχή οριστικού τίτλου νόμιμης διαμονής σε ισχύ κατά την υποβολή της δήλωσης και αίτησης εγγραφής εκ μέρους των γονέων ή του ίδιου του τέκνου, μετά την ενηλικίωση του, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ελέγχει η αρμόδια αρχή.

8. Για την υποβολή των προβλεπόμενων στο παρόν άρθρο δηλώσεων και αιτήσεων εγγραφής σε δημοτολόγιο καταβάλλεται παράβολο ύψους 100 ευρώ, που

εισπράττεται από τον οικείο δήμο και διατίθεται αποκλειστικά για την λειτουργία των υπηρεσιών που είναι αρμόδιες για τη διεκπεραίωση των δηλώσεων και αιτήσεων και τη διενέργεια των σχετικών εγγραφών.»

Άρθρο

Άρθρο 2. Μεταβατικές διατάξεις

Οι μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου εκδοθείσες πράξεις των Γενικών Γραμματέων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, με τις οποίες έγιναν δεκτές αιτήσεις απόκτησης ιθαγένειας δυνάμει των παραγράφων 1 έως και 6 του άρθρου 1Α του ΚΕΙ όπως αυτό είχε προστεθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του Ν.3838/2010 και ίσχυε μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και εκτελούνται κατά το διατακτικό τους ως προς την ορκωμοσία και την εγγραφή στα μητρώα αρρένων και τα δημοτολόγια. Υπό το ως άνω νομικό καθεστώς εξετάζονται οι αιτήσεις διόρθωσης, για οποιονδήποτε λόγο, των ήδη εκδοθεισών πράξεων των Γενικών Γραμματέων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων.

2. Κατατεθείσες αιτήσεις απόκτησης ιθαγένειας δυνάμει των παραγράφων 1 έως και 6 του άρθρου 1Α του ΚΕΙ όπως αυτό είχε προστεθεί με την παράγραφο 2 του άρθρου 1 του Ν.3838/2010 και ίσχυε μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εφόσον μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου δεν είχαν γίνει δεκτές με πράξεις των Γενικών Γραμματέων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων, παραμένουν σε εκκρεμότητα στις αρμόδιες υπηρεσίες των οικείων Αποκεντρωμένων Διοικήσεων προκειμένου να εξετασθούν υπό τους όρους του άρθρου 1Α του ΚΕΙ όπως αυτό τροποποιείται με τον παρόντα νόμο. Οι αιτήσεις αυτές προωθούνται προς εξέταση μόνον αφού πληρωθούν οι κατά περίπτωση χρονικές προϋποθέσεις κτήσης ιθαγένειας δυνάμει του άρθρου 1Α του ΚΕΙ όπως αυτό τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ενώ από το χρόνο πλήρωσης των προϋποθέσεων αυτών αρχίζουν εκ νέου να υπολογίζονται οι κατά περίπτωση ισχύουσες προθεσμίες. Οι λεπτομέρειες για τον τρόπο διατήρησης και

επανενεργοποίησης των αιτήσεων της παρούσης παραγράφου ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών. Η εκκρεμότητα αίτησης βάσει του προϊσχύοντος άρθρου 1Α ΚΕΙ ορίζεται ως αυτοτελής λόγος νόμιμης διαμονής, μέχρις ότου η αίτηση αυτή επανεξεταστεί υπό το νέο καθεστώς.

Οι προτείνοντες βουλευτές

Νίκος Τσούκαλης

Σπύρος Λυκούδης

Γιάννης Πανούσης

Για την κατάργηση του αυτοφώρου:

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α' 139) και προσαρμογή του στην απόφαση – πλαίσιο 2008/913 ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)».

Η υπερφορολόγηση των πολιτών, σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση των τελευταίων ετών έχουν οδηγήσει σε κατακόρυφη αύξηση των ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο. Σύμφωνα με πρόσφατες εκτιμήσεις, κατά το πρώτο πεντάμηνο του 2014 οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο άγγιξαν τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ

Μέσα στον τελευταίο μήνα εισπράχθηκαν μόλις 585 εκατομμύρια ευρώ ενώ στα χρέη προστέθηκαν 873 εκατομμυρίων ευρώ. Το δε ποσοστό της είσπραξης ύστερα από το πρώτο πεντάμηνο (Ιανουάριος Μάιος) ανήλθε στο 11,37% τη στιγμή που η τρόικα έχει θέσει ως ετήσιο στόχο το 25%. Αντίστοιχα, οι οφειλές που είχαν συσσωρευτεί μέχρι το τέλος του 2013, ανήλθαν στα 61,172 δισεκατομμύρια ευρώ έναντι 61,644 δις. ευρώ στο τέλος Απριλίου. Με άλλα λόγια, οι συνολικές οφειλές των φορολογουμένων προς το δημόσιο στο τέλος Μάιου είχαν αναρριχηθεί στο επίπεδο των 66,37 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Ο Ν. 3943/2011, χαρακτήρισε το αδίκημα «διαρκές» καθιερώνοντας την αντικειμενική ευθύνη των οφειλετών «ανεξαρτήτως δόλου ή πραγματικής αδυναμίας αποπληρωμής».

Συγκεκριμένα: «θεσπίστηκαν ως διαρκή και επομένως, ως συνεχή αυτόφωρα, τα αδικήματα: της μη καταβολής βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο ,της φοροδιαφυγής με την παράλειψη υποβολής ή την υποβολή ανακριβούς δήλωσης στη φορολογία εισοδήματος και της φοροδιαφυγής για μη απόδοση ή ανακριβή απόδοση Φ.Π.Α και λοιπών παρακρατούμενων φόρων, τελών ή εισφορών.

Ειδικά στην περίπτωση της μη καταβολής βεβαιωμένων και ληξιπρόθεσμων χρεών προς το Δημόσιο, προκρίνεται μία διαδικασία (η διαδικασία του αυτοφώρου), η οποία συνδέεται με σοβαρή αποστέρηση δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, με προφανή σκοπό να λειτουργήσει ο εξαναγκαστικός χαρακτήρας της σύλληψης και της κράτησης του κατηγορουμένου ως μέσο πίεσης για τη διοικητική διευθέτηση της διαφοράς, σκοπός που σαφώς αφίσταται της προστατευτικής για τα έννομα αγαθά, και της εξασφαλιστικής-εγγυητικής για τον κατηγορούμενο λειτουργίας του ποινικού δικαίου.

Άλλωστε, η ταχεία διάγνωση της υπόθεσης θα μπορούσε πιθανώς να επιτευχθεί με αναλογικότερες ρυθμίσεις, όπως λ.χ. με πρόβλεψη «σύντομου» προσδιορισμού και εκδίκασης ενώπιον των δικαστηρίων.

Η εφαρμογή του νόμου έχει οδηγήσει σε πολυάριθμες συλλήψεις ιδιωτών οφειλετών του δημοσίου ή είναι εν δυνάμει υπό σύλληψη, χωρίς όμως να έχουν δόλο αφού υπάρχει αντικειμενική δυσκολία να αποπληρώσουν τις οφειλές τους.

Κατόπιν των ανωτέρω, με την προτεινομένη διάταξη καταργείται ο χαρακτηρισμός του αδικήματος ως διαρκές, άρα και η δυνατότητα προσφυγής στη διαδικασία του αυτοφώρου, και επανέρχεται το προηγούμενο καθεστώς ποινικής θεώρησης του εγκλήματος ως στιγμιαίου.

ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ

Άρθρο

Το 6ο εδάφιο «Χρόνος τέλεσης του αδικήματος είναι το χρονικό διάστημα από την παρέλευση των τεσσάρων μηνών μέχρι τη συμπλήρωση χρόνου αντίστοιχου με το 1/3 της κατά περίπτωση προβλεπόμενης προθεσμίας παραγραφής» της παραγράφου 1α του άρθρου 3 του νόμου 3943/11 καταργείται.

Η περίπτωση ιγ « Στην παράγραφο 10 του άρθρου 21 του ν. 2523/1997 προστίθεται εδάφιο πρώτο ως εξής: «Στα αδικήματα του παρόντος νόμου, χρόνος τέλεσης είναι το χρονικό διάστημα από την ημέρα κατά την οποία για πρώτη φορά όφειλε να ενεργήσει ο υπαίτιος μέχρι τη συμπλήρωση χρόνου αντίστοιχου με το 1/3 της κατά περίπτωση προβλεπόμενης προθεσμίας παραγραφής.» της παραγράφου 9 του άρθρου 3 του νόμου 3943/11 καταργείται

Οι προτείνοντες βουλευτές

Αγίου Κωνσταντίνου 40 ● 104 37 Αθήνα ● Μεταξουργείο ● 𠂆 210 5214100 ● 𠂆 210 5228873

Website: www.dimokratikiaristera.gr ● e-mail: info@dimokratikiaristera.gr

Γιώργος Κυρίτσης

Ασημίνα Ξηροτύρη

Γιάννης Πανούσης

Μαρία Ρεπούση

Νίκος Τσούκαλης

Για δεσμευμένες καταθέσεις:

Τροπολογία- Προσθήκη

στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Τροποποίηση του ν.927/1979 (Α΄139) και προσαρμογή του στην απόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ της 28ης Νοεμβρίου 2008, για την καταπολέμηση ορισμένων μορφών και εκδηλώσεων ρατσισμού και ξενοφοβίας μέσω του ποινικού δικαίου (L 328)».

Αιτιολογική Έκθεση

Το τελευταίο διάστημα, τα οικονομικά και πολιτικά σκάνδαλαμεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και δημοσίου συμφέροντος, που έχουν αποκαλυφθεί, αφενός επιβεβαιώνουν τα συμπεράσματα διεθνών οργανισμών για το μέγεθος της διαφθοράς στην Ελλάδα και αφετέρου αναδεικνύουν το νομοθετικό κενό που υφίσταται αναφορικά με τα εμπράγματα δικαιώματα του δημοσίου, αλλά και την

ανάγκη ενίσχυσης του πλαισίου για την καταπολέμηση και αποτροπή της διαφθοράς σε όλες τις βαθμίδες του Δημοσίου.

Η καταπολέμηση της διαφθοράς αποτελεί καθοριστικής σημασίας παράγοντα για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους και πολιτών, για την αποτελεσματική και χρηστή λειτουργία των θεσμών καθώς και για τη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος.

Μεταξύ των προτάσεων της Δημοκρατικής Αριστεράς για την πάταξη της διαφθοράς είναι η αξιοποίηση των δεσμευμένων (παγωμένων) καταθέσεων εκατοντάδων εκατομμυρίων ευρώ που απορρέουν από εκκρεμείς υποθέσεις οικονομικού εγκλήματος για την άμεση χρηματοδότηση επείγουσών δράσεων κοινωνικής πολιτικής. Η πρόταση αυτή έγινε αρχικά αποδεκτή από τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομικών και τον Γενικό Γραμματέα Εσόδων και συμπεριλήφθηκε τελικά στο Σχέδιο Νόμου «Ενεχύρο – ποινική συνδιαλλαγή σε εγκλήματα εις βάρος του Δημοσίου. Σύσταση ειδικού προανακριτικού σώματος. Θέματα αστικής ευθύνης του τύπου και άλλες διατάξεις» από τον πρώην Υπουργό Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Αντώνη Ρουπακιώτη, κατόπιν σύμφωνης γνώμης της Κεντρικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής. Η διάταξη προέβλεπε τη σύσταση ενεχύρου, δηλαδή τη ρευστοποίηση υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου δεσμευμένων καταθέσεων τραπεζικών λογαριασμών κατηγορουμένων ή υπόπτων για παράβαση του νόμου περί πόθεν έσχες, ξέπλυμα μαύρου χρήματος, φοροδιαφυγή, λαθρεμπόριο κτλ, ώστε να εισρέουν άμεσα στο Δημόσιο Ταμείο τα «παγωμένα» στις Τράπεζες εδώ και καιρό ποσά. Δεδομένου όμως ότι το σχέδιο νόμου και η συγκεκριμένη διάταξη δεν ήρθαν στη Βουλή για συζήτηση, την επαναφέρουμε ως τροπολογία.

Συγκεκριμένα προτείνεται η εφαρμογή του ενεχύρου υπέρ Δημοσίου, σε περιπτώσεις εγκλημάτων των Νόμων:

- Ν. 3213/03 περί δήλωσης και ελέγχου περιουσιακής κατάστασης Βουλευτών, Δημόσιων λειτουργών και υπαλλήλων, και ιδιοκτητών μέσων μαζικής ενημέρωσης (Πρόκειται για αδικήματα που διαπράττουν άτομα που αποκτούν ή προσπορίζουν σε τρίτο περιουσιακό όφελος εκμεταλλευόμενοι την ιδιότητά τους),

- Ν. 3691/2008, περί Πρόληψης και καταστολής της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές ενέργειες (ξέπλυμα χρήματος, προστασία των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, χρηματοδότηση τρομοκρατίας),

-Ν.4022/2011 περί εκδίκασης πράξεων διαφθοράς πολιτικών και κρατικών αξιωματούχων, υποθέσεων μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος και μείζονος Δημοσίου Συμφέροντος.

Στη συνέχεια προβλέπεται ο τρόπος λήψης μέτρων διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, η διαδικασία σύστασης του ενεχύρου η οποία διενεργείται σε εξασφάλιση της φερόμενης απαίτησης ή ζημίας ή αξίωσης του Ελληνικού Δημοσίου, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, η οποία δεν απαιτείται να είναι βεβαία και εκκαθαρισμένη.

Σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής του κατηγορουμένου ή του ύποπτου τέλεσης αξιόποινης πράξης ή του τρίτου, κάθε χρηματικό ποσό που έχει ενεχυριασθεί, αποδίδεται ή συμψηφίζεται με άλλες εκκαθαρισμένες οφειλές τους, προς το Ελληνικό Δημόσιο. Το Ελληνικό Δημόσιο φέρει την ευθύνη του θεματοφύλακα για την τυχόν υποχρέωση απόδοσης του ενεχυριασθέντος χρηματικού ποσού, μέχρι την τελεσίδικη κρίση του αρμοδίου κατά περίπτωση Δικαστηρίου. Αναφορικά δε με χρηματικές καταθέσεις τηρούμενων σε τραπεζικό λογαριασμό, η σύσταση του ενεχύρου υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου είναι υποχρεωτική σε κάθε περίπτωση που επιβάλλεται δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών ή ποσοστού τους ή απαγόρευση κίνησης αυτών.

Κατόπιν των ανωτέρω και προκειμένου να ενισχυθεί η πρόληψη αλλά και η επιβολή κυρώσεων εις όφελος του Δημοσίου, κρίνεται σκόπιμη η υιοθέτηση της προτεινόμενης τροπολογίας.

Προτεινόμενη τροπολογία:

Άρθρο.....

1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται περιοριστικά κατωτέρω:
α) Στο στάδιο της ανάκρισης για τα αδικήματα των άρθρων 4, 5, 6 παρ. 1, 2 και του άρθρου 8 του ν.3213/2003 όταν με διάταξη του ανακριτή, με σύμφωνη γνώμη του

εισαγγελέα, λαμβάνονται τα μέτρα που προβλέπονται από το άρθρο 11 του ν. 3213/2003,

β) Στο στάδιο της τακτικής ανάκρισης, της ανάκρισης για το βασικό έγκλημα ή της προανάκρισης για τα αδικήματα των άρθρων 2 και 3 του ν.3691/2008, όταν με διάταξη του ανακριτή ή βούλευμα του δικαστικού συμβουλίου λαμβάνονται τα μέτρα που προβλέπονται από το άρθρο 48 του ν.3691/2008,

γ) Στο στάδιο της ανάκρισης για τα αδικήματα του άρθρου 1 του ν.4022/2011, όταν με διάταξη του ανακριτή, με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα, λαμβάνονται τα μέτρα που προβλέπονται από την παράγραφο 6 του άρθρου 2 του ν. 4022/2011, με την ίδια διάταξη ή το οικείο βούλευμα, συστήνεται ενέχυρο υπέρ του Ελληνικού Δημόσιου, ν.π.δ.δ., Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν.1232/1982, επί χρηματικών καταθέσεων τηρούμενων σε τραπεζικό λογαριασμό του κατηγορουμένου ή του ύποπτου τέλεσης της αξιόποινης πράξης ή και του τρίτου, κατά των οποίων λαμβάνονται τα ανωτέρω μέτρα, μέχρι του ποσού της φερόμενης απαίτησης ή ζημίας ή αξίωσης του Ελληνικού Δημοσίου ή των ανωτέρω νομικών προσώπων, με κοινοποίηση της οικείας διάταξης ή βουλεύματος, στο πιστωτικό ίδρυμα ή χρηματοπιστωτικό οργανισμό, όπου τηρούνται οι τραπεζικοί λογαριασμοί.

2. α) Όταν λαμβάνονται μέτρα διασφάλισης συμφερόντων του Δημοσίου σε περίπτωση φοροδιαφυγής, σύμφωνα με το άρθρο 14 του ν. 2523/1997 (Α' 179), όπως ισχύει, η φορολογική αρχή, με τη σχετική ειδική έκθεση ελέγχου της παραγράφου 4 του άρθρου 14 του ν.2523/1997, συστήνει ενέχυρο υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου, επί χρηματικών καταθέσεων τηρούμενων σε τραπεζικούς λογαριασμούς του υπόχρεου, μέχρι του ποσού της φερόμενης απαίτησης ή ζημίας, ή αξίωσης του Δημοσίου, με κοινοποίηση στο πιστωτικό ίδρυμα ή στο χρηματοπιστωτικό οργανισμό, όπου τηρούνται οι τραπεζικοί λογαριασμοί του υπόχρεου, κατά του οποίου λαμβάνονται τα ανωτέρω μέτρα.

β) Όταν λαμβάνονται μέτρα διασφάλισης συμφερόντων του Δημοσίου σε περίπτωση λαθρεμπορίας ή απάτης, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 153 του ν.2960/2001, όπως ισχύει, η τελωνειακή αρχή, με τη σχετική ειδική έκθεση ελέγχου της παραγράφου 4 του άρθρου 153 του ν.2960/2001, συστήνει ενέχυρο υπέρ του

Ελληνικού Δημοσίου, επί χρηματικών καταθέσεων τηρούμενων σε τραπεζικούς λογαριασμούς του υπόχρεου, μέχρι του ποσού της φερόμενης απαίτησης ή ζημίας, ή αξίωσης του Δημοσίου, με κοινοποίηση στο πιστωτικό ίδρυμα ή στο χρηματοπιστωτικό οργανισμό, όπου τηρούνται οι τραπεζικοί λογαριασμοί του υπόχρεου, κατά του οποίου λαμβάνονται τα ανωτέρω μέτρα.

3. α) Η σύσταση του ενεχύρου, που πραγματοποιείται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, διενεργείται σε εξασφάλιση της φερόμενης απαίτησης ή ζημίας ή αξίωσης του Ελληνικού Δημοσίου, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν.1232/1982, η οποία δεν απαιτείται να είναι βεβαία και εκκαθαρισμένη. Αντίγραφο της σχετικής διάταξης ή βουλεύματος ή ειδικής έκθεσης ελέγχου, με την οποία συστήνεται το ενέχυρο, κοινοποιείται και στον κατηγορούμενο, τον ύποπτο τέλεσης της αξιόποινης πράξης, τον τρίτο και τον φορολογούμενο στη γνωστή κατοικία του ή στην έδρα της επιχείρησής του. Κατά της σχετικής διάταξης ή βουλεύματος ή ειδικής έκθεσης ελέγχου, με την οποία συστήνεται το ενέχυρο, τα ανωτέρω πρόσωπα έχουν τα αναφερόμενα στα άρθρα 11 παράγραφος 4 του ν.3213/2003, 48 παράγραφος 4 του ν.3691/2008, 2 παράγραφος 6 του ν.4022/2011, 14 παράγραφος 4 του ν.2523/1997 και 153 παράγραφος 4 του ν.2960/2001 δικαιώματα.

β) Για τη σύσταση ενεχύρου ή ρευστοποίηση της ενεχυριασθείσας απαίτησης δεν απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του κατηγορουμένου ή του ύποπτου τέλεσης της αξιόποινης πράξης ή και του τρίτου, κατά των οποίων λαμβάνονται τα ανωτέρω μέτρα, ή του φερόμενου ως υπόχρεου και δικαιούχου του τραπεζικού λογαριασμού. Κατά τα λοιπά ισχύει αναλογικά η διαδικασία που προβλέπεται στα άρθρα 44 επ. του ν.δ. 17-7/13.8.1923.

4. α) Σε περίπτωση παροχής σύμφωνης γνώμης του δικαιούχου του λογαριασμού για την ρευστοποίηση, σύμφωνα με τα ανωτέρω, του ενεχύρου που συστάθηκε σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 του παρόντος άρθρου, σε πλήρη ικανοποίηση της απαίτησης ή ζημίας ή αξίωσης του Δημοσίου, ν.π.δ.δ. , Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν. 1232/1982 ή της καθιονδήποτε τρόπο πλήρους ικανοποίησης του Ελληνικού Δημοσίου και των λοιπών νομικών προσώπων : αα) μέχρι την απολογία του κατηγορουμένου ενώπιον

του ανακριτή, επιβάλλεται στον κηρυχθέντα ένοχο ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών, ββ) μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, επιβάλλεται σ' αυτόν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών και γγ) μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, επιβάλλεται σ' αυτόν ποινή κάθειρξης έως δέκα ετών.

β) Οι διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης (α) δεν εφαρμόζονται στα εγκλήματα των άρθρων 375, 386 και 390 του Ποινικού Κώδικα, όταν αυτά στρέφονται κατά του Ελληνικού Δημόσιου και των λοιπών νομικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτήν.

γ) Οι ανωτέρω υπό στοιχεία (α) και (β) ρυθμίσεις ισχύουν και στη περίπτωση της από κοινού ικανοποίησης της απαίτησης ή ζημίας ή αξίωσης του Δημοσίου, ν.π.δ.δ., Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν.1232/1982 από περισσότερους συγκατηγορούμενους για την ίδια πράξη. Αν κάποιος εκ των συμμετόχων αντιλέγει, η υπόθεση χωρίζεται γι' αυτόν και δεν υπάγεται στην ανωτέρω ρύθμιση.

5. Σε περίπτωση αμετάκλητης απαλλαγής του κατηγορουμένου ή του ύποπτου τέλεσης αξιόποινης πράξης ή του τρίτου, για πράξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή έκδοσης σχετικής αμετάκλητης απόφασης των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, που απαλλάσσει τον υπόχρεο από τους φερόμενους ως οφειλόμενους δασμούς, φόρους, λοιπές επιβαρύνσεις και νόμιμες προσαυξήσεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου, κάθε χρηματικό ποσό που έχει ενεχυριασθεί, σύμφωνα με τη διαδικασία που περιγράφεται στις παραγράφους 1 έως 3 του παρόντος, αποδίδεται ή συμψηφίζεται με άλλες εκκαθαρισμένες οφειλές τους, προς το Ελληνικό Δημόσιο, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν.1232/1982, με την επιφύλαξη της διάταξης του άρθρου 975 ΚΠολΔ.

6. Το Ελληνικό Δημόσιο, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικά νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν. 1232/1982 φέρουν την ευθύνη του θεματοφύλακα κατ' άρθρο 831 επ. ΑΚ για την τυχόν υποχρέωση απόδοσης του ενεχυριασθέντος χρηματικού ποσού, μέχρι την τελεσίδικη κρίση του αρμοδίου κατά περίπτωση Δικαστηρίου για τη φερόμενη κατά τα ανωτέρω απαίτηση ή ζημία ή αξίωσή τους.

7. Η σύσταση του ενεχύρου υπέρ του Ελληνικού Δημόσιου, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν. 1232/1982, επί χρηματικών καταθέσεων τηρούμενων σε τραπεζικό λογαριασμό, επί των οποίων έχει ήδη διενεργηθεί δέσμευση ή έχουν ληφθεί μέτρα διασφάλισης των συμφερόντων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, διενεργείται: α) για τις υπό παράγραφο 1 περιπτώσεις με διάταξη του ανακριτή ή με βούλευμα του κατά περίπτωση αρμοδίου δικαστικού συμβουλίου και β) για τις υπό παράγραφο 2 περιπτώσεις με διάταξη ή απόφαση του κατά περίπτωση αρμοδίου οργάνου, εφόσον, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, δεν έχει περατωθεί η αποδεικτική διαδικασία σε πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Κατά τα λοιπά έχουν εφαρμογή οι διατάξεις των παραγράφων 3 έως 6 του παρόντος.

8. Η σύσταση του ενεχύρου υπέρ του Ελληνικού Δημόσιου, ν.π.δ.δ. ή Ο.Τ.Α. ή εν γένει κρατικών νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου του άρθρου 9 του ν. 1232/1982, επί χρηματικών καταθέσεων τηρούμενων σε τραπεζικό λογαριασμό, σύμφωνα με τα ανωτέρω, είναι υποχρεωτική σε κάθε περίπτωση που επιβάλλεται δέσμευση τραπεζικών λογαριασμών ή ποσοστού τους ή απαγόρευση κίνησης αυτών.

9. Τα έσοδα που θα προκύψουν από τη ρευστοποίηση απαιτήσεων που ενεχυριάστηκαν με βάση τις προηγούμενες παραγράφους καταχωρούνται σε ειδικό κωδικό του κρατικού προϋπολογισμού και διατίθενται αποκλειστικά για την άσκηση κοινωνικών πολιτικών.

Οι προτείνοντες βουλευτές

Νίκος Τσούκαλης

Σπύρος Λυκούδης

Γιάννης Πανούσης

01_09_2014